

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/784/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212205986
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2212205986.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, zastúpená: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovaným: 1. M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, 2. J. B., nar. XX.XX.XXXX, Bytom O. XXX, 3. Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, R., žalovaní 1. až 3. zastúpení: JUDr. Andrea Čechovičová, advokátka, so sídlom Dolné Bašty 2, Trnava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 26C/74/2011-266 zo dňa 17. októbra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania 121,32 eura k rukám právnej zástupkyne žalovaných, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 533,88 eur a iných trov konania v sume 90 eur tvoriacich zaplatené preddavky na znalečné, k rukám právnej zástupkyne žalovaných do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň súd uložil učtárni vrátiť žalobkyňi zvyšok z preddavku zaregistrovaného pod pol. reg. D14a 82 12 v sume 8,96 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaní boli v konaní vo veci samej (rozsudok z 09.09.2014, ktorým bola žaloba zamietnutá) v plnej miere úspešní, preto im patrí náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) proti neúspešnej žalobkyňi. Súd sa stotožnil s vyčíslením trov právneho zastúpenia predložených žalovanými s výnimkou odmeny za úkon právnej služby z 12.05.2014, pretože podanie bolo podpísané priamo žalovanými a nie právnou zástupkyňou.

Proti uvedenému uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa. Namietla, že súd pri rozhodovaní vo veci samej zistil u žalobkyne dôvody hodné osobitného zreteľa a tiež žalobkyňu oslobodil od súdnych poplatkov, preto podľa jej názoru mal súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvod na použitie uvedeného ustanovenia žalobkyňa vidí v tom, že pred podaním návrhu žalovaným navrhla dohodu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, žalovaní sa však nedohodli, preto bola nútená podať žalobu na súd. Ďalej uviedla, že žalovaní neboli v konaní plne úspešní, pretože nežiadali zamietnutie žaloby, ale zrušenie spoluvlastníctva a prikázanie veci do vlastníctva žalobkyne za primeranú náhradu 1.887,37 eur. Súd tak mal aplikovať § 142 ods. 2 O.s.p. a nepriznať účastníkom náhradu trov konania. Napokon namietla, že bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, a preto jej súd nemohol uložiť povinnosť zaplatiť štátu trovy konania, ktoré znášal. Nepovažuje za správne, ak jej súd napadnutým uznesením uložil povinnosť nahradiť žalovaným trovy štátu, pozostávajúce z preddavkov na znalečné v sume 90 eur. Na základe uvedeného navrhla napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd žalovaným právo na náhradu trov konania neprizná a žalobkyňi prizná trovy odvolacieho

konania 181,93 eura, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaní sa k odvolaniu vyjadrili tak, že súd správne rozhodol podľa § 141 ods. 1 O.s.p. a postup podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nebol na mieste. Nie je pravdou, že nemali záujem dohodnúť sa so žalobkyňou mimosúdne, ale finančné vyrovnanie, ktoré žalobkyňa navrhovala nepovažovali za adekvátne. Žalobkyňa mala počas sporu troch právnych zástupcov, nehnuteľnosť užíva od r. 2002 ako celok bez akejkoľvek finančnej náhrady voči odporcom a k vyvolaniu sporu nijak neprispeli. Na základe uvedeného navrhli napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). V prejednávanej súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom č. k. 26C/74/2011-260 z 09.09.2014 tak, že žalobu zamietol. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalobkyňa v konaní úspech nemala a v plnom rozsahu boli úspešní žalovaní. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p.

Námietku žalobkyne, že aj žalovaní žiadali vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a preto ani oni neboli úspešní, vyhodnotil súd ako neopodstatnenú, pretože predmet sporu a žalobný návrh určuje žalobkyňa a nie žalovaní a úspech v spore sa určuje porovnaním žalobného návrhu s rozhodnutím vo veci samej, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa nebola úspešná v žiadnej časti žaloby, pretože súd jej žalobu zamietol.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia citovaného ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

Žalobkyňa v odvolaní namieta, že súd mal aplikovať práve § 150 ods. 1 O.s.p. a ako dôvody hodné osobitného zreteľa uvádza skutočnosť, že pred podaním žaloby navrhla žalovaným dohodu na vyporiadanie spoluvlastníctva, žalovaní sa však nedohodli, preto podala návrh na súd. Túto skutočnosť však podľa názoru odvolacieho súdu nemožno s prihliadnutím na okolnosti prípadu považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. Predovšetkým žalovaní odmietli vyporiadanie navrhnuté žalobkyňou z dôvodu nesúhlasu s navrhovaným finančným vyrovnaním, ktoré im mala žalobkyňa za spoluvlastnícke podiely vyplatiť. V priebehu konania sa následne i preukázalo (znaleckým posudkom), že skutočná (trhová) hodnota spoluvlastníckych podielov bola vyššia, ako navrhovala pôvodne (dohodou) vyplatiť žalobkyňa (žalobkyňa navrhovala 1.000 eur pre každého žalovaného, hodnota podielu každého žalovaného zisteného znaleckým posudkom v konaní bola 4.193,33 eura; str. 6 rozsudku vo veci samej). Odmietnutie ponuky žalobkyne na vyporiadanie spoluvlastníctva dohodou zo strany žalovaných preto

nepredstavovalo také správanie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, alebo ktoré by nútilo žalobkyňu podať žalobu a nie je podľa názoru odvolacieho súdu ani dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by v konaní neúspešnej žalobkyne nemala byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Skutočnosť, že žalobkyňa pri formulovaní obsahu dohody a následne i žaloby kalkulovala i s vloženými investíciami do nehnuteľností a preto ponúkala žalovaným nižšiu sumu finančnej náhrady, rovnako takýmto dôvodom nie je, pretože žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo zhodnotením spoluvlastníckych podielov žalovaných v konaní neuplatnila (považovala ho za premlčaný, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní 17.05.2012, č. I. 68, a následná zmena návrhu nebola pripustená vzhľadom k hospodárnosti začatého konania, uznesenie na č. I. 246).

Pokiaľ ide o námietku, že žalobkyňa bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, táto skutočnosť sama o sebe neznamená, že v prípade neúspechu nemožno oslobodeného účastníka sporu zaviazat' na náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, pretože ide o dva odlišné procesné inštitúty a takýto záver žalobkyne nemá oporu v zákone. Navyše právna zástupkyňa žalobkyne počas konania, napríklad v liste zo 06.06.2014 (č. I. 248) uviedla, že žalobkyňa je schopná vyplatiť žalovaným primeranú náhradu spolu v sume 6.000 eur. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalobkyňa môže zaplatiť náhradu trov konania v celkovej sume 623,88 eur.

Napokon považoval odvolací súd za neopodstatnenú aj námietku žalobkyne, že jej ako účastníčke konania oslobodenej od súdnych poplatkov nemohla byť uložená povinnosť nahradiť trovy štátu 90 eur, ktoré platili žalovaní ako preddavky na znalečné.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutým uznesením žalobkyne povinnosť nahradiť trovy štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p. uložená nebola. Žalobkyne bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovaných, medzi ktoré podľa § 137 O.s.p. výslovne patria i trovy dôkazov, teda i trovy žalovaných, ktoré zaplatili ako preddavky na znalečné.

Vzhľadom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo v odvolacom konaní úspešným žalovaným právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní si toto právo uplatnili a trovy vyčíslili v sume 234,61 eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne z 05.11.2014) za troch klientov 3 x 75,52 eur, plus režijný paušál 8,04 eur.

Základná sadzba tarifnej odmeny je v súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 151,05 eur (z hodnoty požadovaného spoluvlastníckeho podielu 4.193 eur). Podľa § 13 ods. 2 cit. vyhlášky sa táto zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, preto v prejednávanej veci (kde ide o zastupovanie 3 osôb a vyjadrenie k odvolaniu bolo spoločné) je 75,52 eur. Podľa § 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu. Z uvedeného vyplýva, že za vyjadrenie k odvolaniu (ktoré nebolo vo veci samej, ale len o náhrade trov konania) patrí odmena vo výške jednej polovice zo 75,52 eur, teda 37,76 eur za každého klienta. Za 3 klientov je potom odmena 37,76 x 3 = 113,28 eur. Podľa § 16 ods. 3 patrí k odmene tiež tzv. režijný paušál, ktorý bol v roku 2014 v sume 8,04 eur, a ktorý sa pri spoločných úkonoch nenásobí počtom klientov (uznesenie NS SR z 31. 8. 2010, sp. zn. 5Sžo/205/2010). Odvolací súd preto priznal žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v sume 121,32 eur (113,28 + 8,04).

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.